

Sygn. akt III Cz 689/15

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Magdalena Balion – Hajduk (spr.)

Sędzia SO Lucyna Morys – Magiera

Sędzia SR (del.) Patrycja Reichel

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 września 2015 r.

sprawy egzekucyjnej wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej we W., (...) (...) w R., (...) Spółki Akcyjnej, (...) Spółki Akcyjnej, (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, (...) Spółki Akcyjnej, G. (...) w W., Prokura (...), (...) Spółki Akcyjnej w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W., (...) Spółki Akcyjnej w K., (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko dłużnikowi B. S.

o egzekucje należności pieniężnych

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 7 stycznia 2015r., sygn. akt I Co 5587/11

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić od dłużniczki B. S. na rzecz wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSR (del.) Patrycja Reichel SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Lucyna Morys – Magiera

sygn. akt. III Cz 689/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 7 stycznia 2015r. Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej przysądził prawo własności lokalu mieszkalnego nr (...) stanowiącego odrębną własność położonego w budynku wielomieszkaniowym nr (...) przy ul. (...) w R., dla którego Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej prowadzi KW (...), z którą związane jest współużytkowanie wieczyste w 466/10000 części działki gruntu nr (...) oraz w częściach wspólnych budynku i innych urządzeniach, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali mieszkalnych i użytkowych, objęte KW (...), będącego przedmiotem licytacji w dniu 27 września 2013r. na rzecz nabywcy Z. D. i J. D. do majątku wspólnego, zaznaczając że cała cena sprzedaży w wysokości 57 412,50zł została uiszczona.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż postanowieniem z dnia 4 października 2013r. Sąd Rejonowy udzielił przybicia wyżej opisanego prawa. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 28 października (...). Nabywcy w zakreślonym terminie wpłacili cenę nabycia, spełniając warunki licytacyjne przewidziane w art. 967 k.p.c., dlatego na mocy art. 998 § 1 k.p.c. orzekł jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie to zaskarżyła dłużniczka, wnosząc o uchylenie postanowienia i wskazując że poinformowano ją, że do sprawy wpłynęły jakieś pisma, których nie otrzymała, co narusza jej prawo do obrony i postanowienie zapadło z naruszeniem prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie mogło odnieść skutku.

Stosownie do normy prawnej z art. 998 § 1 k.p.c. po uprawomocnieniu się przybicia i wykonaniu przez nabywcę warunków licytacyjnych lub postanowieniu o ustaleniu ceny nabycia i wpłaceniu całej ceny przez Skarb Państwa sąd wydaje postanowienie o przysądzeniu własności. Postanowienie co do przysądzenia (o przysądzeniu oraz odmawiające przysądzenia) Sąd wydaje z urzędu na posiedzeniu niejawnym, chyba że uzna za zasadne wysłuchanie uczestników postępowania lub innych osób (art. 766 k.p.c.). W postanowieniu o przysądzeniu własności nieruchomości sąd stwierdzi, czy cała cena nabycia została zapłacona bądź czy na jej poczet zaliczona została wierzytelność nabywcy lub innego wierzyciela. Przedmiotem merytorycznego badania sądu przed wydaniem postanowienia co do przysądzenia własności mogą być wyłącznie przesłanki wymienione w art. 998 § 1. Sąd zatem nie może brać pod uwagę innych okoliczności i uchybień, nawet jeśli miały wpływ na wynik przetargu (postanowienie Sądu Najwyższego z 12 grudnia 1997 r., sygn. akt III CKN 383/97, LexPolonica nr 1628248). Na postanowienie co do przysądzenia własności (pozytywne, negatywne) przysługuje zażalenie. Podstawą zażalenia na postanowienie co do przysądzenia własności mogą być różne zarzuty (np. że postanowienie co do przybicia nie jest prawomocne, że nie nastąpiło wykonanie przez nabywcę warunków licytacyjnych). Podstawą zażalenia nie mogą być uchybienia sprzed uprawomocnienia się przybicia, czy też sytuacja osobista dłużnika.

Skarżąca w zażaleniu nie podniosła jakichkolwiek zarzutów, mogących wskazywać na naruszenie przepisów prawa przez Sąd I instancji przy wydawaniu zaskarżonego postanowienia, a które mogłyby mieć wpływ na jego treść. Wobec tak sformułowanych zarzutów co do nieprawidłowości w procedowaniu Sądu Rejonowego Sąd Odwoławczy nie może się odnieść, gdyż dłużniczka nie wyjaśniła na czym jej zdaniem owe nieprawidłowości czy naruszenie prawa do obrony miałyby polegać.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe, dlatego zażalenie dłużników jako bezzasadne oddalono na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Patrycja Reichel SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Lucyna Morys – Magiera